

stafte det fornødne til et tarveligt Udkomme, er han nu i en Alder af 74 Aar og efter 52 Aars næsten uafbrudt Statsjeneste meget uheldig stillet. Idet han kun har en aarlig Understøttelse paa 52 Kr. og 2 Kr. aarlig for Tilsynet i Randers. Da Krigsministeriet paa en Ansøgning om at faa et Tilleg til den ham tilstaaede Understøttelse har svaret, at man ikke raader over Midler til at hde et saadant og derfor beklager ikke at kunne bevilge hans Ansøgning, henvender han sig til Rigsdagen, for ved dens Hjælp at erholde en forhøjet Understøttelse.

Da Sagen vil finde sin Afgørelse ved Behandlingen af Finanslovforslaget for 1891—92, gør Udvalget ingen Indstilling.

96. Fra Teaterdirektør C. Riis-Knudsen af Kjøbenhavn om en Understøttelse til en saadan Drift af Dagmartheatret, at der i større Maalestok kan gives ubemlede fri Afgang. (Indbragt den 27de Januar 1891 af Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds, H. Holm.)

Andrageren meddeler, at han har indgivet et i Afskrift vedlagt Andragende om denne Sag til Kirke- og Undervisningsministeriet, hvoraf fremgaar, at han betragter Stuepilkunsten som en folkeopdragende og folkeforædlende Magt, og har efter Evne bestræbt sig for ved Dagmartheatret at virkeliggøre den Plan, han i den Retning anser for den hensigtsmæssige. For det første har han søgt at samle et godt og vægtigt Repertoire, dels fra den klassiske danske og udenlandske, dels fra den moderne Literatur. For det andet har han givet det Publikum, der søger Theatret, den letteste mulige Afgang til det. Men her bemærker han, møder der Privattheatrene en Banfælsighed, som ikke i samme Grad møder Nationaltheatret, nemlig deres Publikums ringere økonomiske Evne, hvilket gør, at de foretrække de billigere Varietékomedier og lignende Forlystelser, hvorfor der findes at være al Anledning til ved størst mulig Prisbillighed at søge at optage Kompen med de lavere Forlystelsesanstalter. I den Hensigt er der ved Dagmartheatret indrettet et meget billigt Abonnement, der har vundet stærk Tilslutning, navnlig for de tarveligere Pladers Vedkommende, men der er dog endnu særdeles mange, hvem den billige Abonnementspris er for høj, og som det var ønskeligt at kunne drage til Theatret ved at give dem fri Afgang til det. Et i den Retning begrænset Forsøg er foretaget i Aar og repræsenterer en uddelt Sum af ca. 15,000 Kr.: men det har viist sig, at det vilde være ønskeligt, om der kunde gaas endnu videre. Men dette kan kun ske ved Understøttelse fra anden Side, da Andrageren allerede har ofret mere end en Privatmand bør og kan ofre, og der vil hængaa lang Tid, inden Theatret bliver stillet saaledes, at det selv kan bære Udgiften derved. Der andrages derfor om, at der fra Statens Side til Udvidelse af den hidtidige Uddeling af Fribilletter stilles til Disposition 60,000 Kr. for næste Sæson, mod at et tilsvarende Antal Billetter stilles til det offentliges Raadighed for at uddelles efter de Regler, som Ministeriet nærmere maatte fastsætte, og mod at der ydes de af Staten forlangte Garantier for, at Theatrets Drift vedblivende ledes paa en passende Maade. Ved en saadan Understøttelse vil imidlertid langt fra det aarlige Tab ved Theatrets Drift blive dækket, men skulde denne i den nærmeste Tid stille sig saa gunstig, at Andrageren kan lade Billetuddelingen foregaa for egen Regning, fravalder han, uden Hensyn til de allerede lidte Tab, ethvert Krav paa Statsunderstøttelse. Han udtaler, at han aldrig har tænkt paa at ville konkurrere med det kongelige Teater, men antager, at den af ham tænkte Ordning endogaa vil være til Gavn for dette, navnlig for saa vidt angaar Erhvervelsen af unge, lovende Kræfter. Han andrager derfor om, at Rigsdagen vil støtte Sagen, for saa vidt Regeringen ser sig i Stand til at gøre det.

Udvalget gør ingen Indstilling.

97. Fra Snekter H. Jensen af Bittrup om Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 27de Januar 1891 af Folketingsmanden for Hjørring Amts 4de Valgkreds, S. P. Christensen).